

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.68.2019.DP

Warszawa, 30 października 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/61/2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa naczynia żaroodpornego Alorno Ref. P07, 20,2x17, 8x3,8 cm, 0,65 l (kod EAN: 8435123231284), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę ALTOM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gnieźnie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę ALTOM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gnieźnie i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 14 sierpnia 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr BN.8361.68.2019, dotyczący naczynia żaroodpornego Alorno Ref. P07, 20,2x17, 8x3,8 cm, 0,65 l (kod EAN: 8435123231284) (dalej jako „naczynie”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę ALTOM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gnieźnie.

Kwestionowany produkt to naczynie żaroodporne oferowane w kartonowym opakowaniu, na którym znajdują się m.in. następujące informacje:

- „*Alorno*”,
- „*0,65 l*”,
- „*20,2x17,8x3,8 cm*”
- „*RESISTANT EXTREME TEMPERATURES*”,
- „*CEGECO 2000 S.L*”,
- „*P.I. Guadalhorce Carretera Azucarera Interhorce 68 29004 MALAGA (Spain)*”,
- kod EAN: 8435123231284.

Na opakowaniu umieszczono naklejkę, na której znajduje się m.in. instrukcja czyszczenia naczynia oraz informacje o maksymalnych temperaturach, tj. 300 °C, -40°C.

W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa naczynia w oparciu o przepisy ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 13834+A1:2009 *Naczynia kuchenne -- Naczynia użytkowane w tradycyjnych piekarnikach domowych* (dalej jako „norma”).

Próbka naczynia została przekazana do Laboratorium Badawczego Ceramiki i Materiałów Budowlanych w Instytucie Ceramiki i Materiałów Budowlanych w Warszawie w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych.

W toku badań laboratoryjnych wykazano, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 6.1.7 normy, gdyż wszystkie trzy badane naczynia uległy popękaniu podczas badania przy różnicy temperatur $\Delta t=180$ °C (temperatura pieca $t_1=200$ °C, temperatura wody $t_2=20$ °C).

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 16 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę ALTOM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gnieźnie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa naczyń. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie naczyniem, przekazania informacji na temat ilości sztuk produktu wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat liczby naczyń posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez naczynie oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania.

Pismem z 3 stycznia 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że w roku 2018 zakupiła 240 naczyń od hiszpańskiego producenta oraz, że odebrała wadliwe naczynie od swoich kontrahentów i dokonała ich utylizacji, podobnie jak naczyń posiadanych na stanie magazynowym. Strona postępowania zadeklarowała, że nie otrzymywała żadnych skarg ani reklamacji dotyczących przedmiotowego naczyń. Strona postępowania wniosła o przedłużenie terminu na przekazanie pisemnych oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń na stanie magazynowym do dnia 24 stycznia 2020 r. Jednocześnie strona postępowania przekazała faktury korygujące dotyczące zwrotu 68 naczyń i dokument magazynowy dotyczący likwidacji 33 sztuk naczyń.

Pismem z 21 stycznia 2020 r. Prezes UOKiK wyraził zgodę na przedłużenie terminu na przedstawienie oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń na stanie magazynowym. Ponadto organ nadzoru ponownie wezwał stronę postępowania do przekazania listy dystrybutorów naczyń. Prezes UOKiK wezwał również stronę postępowania do wyjaśnienia, czy 33 sztuki naczyń, których dotyczy przekazany dokument likwidacji to wszystkie egzemplarze, jakie posiadała na stanie magazynowym oraz do przekazania dokumentu potwierdzającego utylizację 68 sztuk naczyń zwróconych na podstawie przekazanych faktur korygujących.

Pismem z 23 stycznia 2020 r. strona postępowania przekazała 14 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń na stanie magazynowym.

Pismem z 11 lutego 2020 r. strona postępowania potwierdziła, że 33 zlikwidowane naczynia obejmowały cały stan magazynowy niesprzedany dystrybutorom. Jednocześnie strona postępowania przekazała listę dystrybutorów naczyń od ostatniego zakupu tego produktu tj. od 26 stycznia 2018 r., dokumenty magazynowe dotyczące likwidacji zwróconych naczyń oraz oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń na stanie magazynowym.

Pismem z 28 lutego 2020 r. Prezes UOKiK wskazał, że strona postępowania oświadczyła, że zakupiła od hiszpańskiego producenta 240 naczyń, a jednocześnie przekazała listę dystrybutorów, z której wynika, że wprowadziła na rynek 298 naczyń, w związku z czym wezwał ją do wyjaśnienia przedmiotowych rozbieżności, zweryfikowania liczby zakupionych naczyń i przekazania wszystkich faktur ich nabycia. Ponadto organ nadzoru wskazał, że strona postępowania przekazała dokumenty potwierdzające utylizację 98 naczyń oraz faktury korygujące potwierdzające zwrot 68 naczyń, w związku z czym wezwał ją do przekazania brakujących faktur korygujących.

Pismem z 17 marca 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że w ramach ostatniego zakupu nabyła 240 naczyń, natomiast w sumie zakupiła od producenta 1344 sztuki naczyń. Jednocześnie strona postępowania przekazała faktury nabycia naczyń, listę wszystkich dokonanych przez siebie sprzedaży naczyń dystrybutorom i klientom indywidualnym, potwierdzającą sprzedaż 1181 sztuk oraz faktury korygujące.

Pismem z 31 marca 2020 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania, czy naczynia zakupione przez nią na podstawie innych faktur niż faktura FV1718808 z dnia 23 stycznia 2018 r. różniły się od naczyń zakupionych na podstawie tej faktury konstrukcją, materiałem lub oznaczeniami pozwalającymi na ich odróżnienie oraz wskazał, że w przypadku braku takich różnic, w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez naczynia, konieczne jest wycofanie z rynku wszystkich egzemplarzy tego produktu, które zostały wprowadzone na rynek począwszy od pierwszego zakupu i przekazanie dowodów potwierdzających przeprowadzenie tych działań. Ponadto organ nadzoru wezwał stronę postępowania do wskazania, czy „klienci indywidualni”, o których mowa w piśmie z 17 marca 2020 r. to przedsiębiorcy, którzy nabyli pojedyncze egzemplarze naczyń, czy też konsumenci oraz do wskazania, czy oferowała produkt konsumentom w sklepie stacjonarnym lub internetowym.

Pismem z 27 marca 2020 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń na stanie magazynowym.

Pismem z 24 kwietnia 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że zakupione naczynia nie różniły się od siebie oraz, że klienci indywidualni, to klienci, którzy zakupili produkt w sklepie stacjonarnym i internetowym do własnego użytku. Jednocześnie strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń na stanie magazynowym.

Pismem z 26 maja 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że zgodnie z art. 15z ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), który wszedł w życie w dniu 31 marca 2020 r., w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, począwszy od 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. Jednocześnie organ nadzoru przypomniał o konieczności przekazania brakujących oświadczeń dystrybutorów i faktur korygujących. Ponadto Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia wątpliwości związanych z listą dystrybutorów oraz wskazał, że z uwagi na fakt dokonywania sprzedaży naczyń klientom indywidualnym w drodze sprzedaży detalicznej w sklepie stacjonarnym oraz internetowym, w jego opinii zasadne jest ostrzeżenie konsumentów poprzez zamieszczenie na stronie internetowej oraz w sklepie stacjonarnym należącym do strony postępowania ogłoszenia zawierającego opis zagrożenia powodowanego przez naczynie oraz wskazanie przedziału czasowego, w którym było one sprzedawane.

Pismem z 12 czerwca 2020 r. strona postępowania wyjaśniła wątpliwości związane z jednym z oświadczeń dystrybutorów. Jednocześnie strona postępowania przekazała zdjęcia komunikatów dla konsumentów zamieszczonych w jej sklepie stacjonarnym, wydruki e-maili z informacjami o zagrożeniach stwarzanych przez naczynie wysłanych do 20 klientów indywidualnych, oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń na stanie magazynowym, faktury korygujące potwierdzające zwrot naczyń oraz zwrócone przez operatora pocztowego Poczta Polska S.A. przesyłki nadane do dystrybutorów.

Pismem z 15 czerwca 2020 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń na stanie magazynowym oraz potwierdzenia nadania przesyłek do dystrybutorów, którzy nie złożyli takich oświadczeń.

Pismem z 25 czerwca 2020 r. Prezes UOKiK wskazał, że strona postępowania przekazała dokumenty potwierdzające utylizację 98 naczyń oraz faktury korygujące potwierdzające zwrot 84 naczyń, w związku z czym wezwał ją do przekazania brakujących faktur korygujących. Jednocześnie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania

oświadczenia, w którym zobowiąże się do nieprowadzenia przedmiotowego naczynia w przyszłości na rynek.

Pismem z 10 lipca 2020 r. strona postępowania przekazała listę dokumentów likwidacji, faktury korygujące oraz oświadczenia dystrybutorów o braku naczyń na stanie magazynowym. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że nie wprowadzi ponownie naczynia na rynek.

Pismami z 23 lipca 2020 r. Prezes UOKiK wezwał dwóch spośród przedsiębiorców, którzy zakupili od strony postępowania największe ilości naczyń, aby złożyli oświadczenia o liczbie naczyń posiadanych na stanie magazynowym lub ich nieposiadaniu.

Pismem z 21 lipca 2020 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń na stanie magazynowym.

Pismem z 27 lipca 2020 r. strona postępowania także przekazała oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu naczyń na stanie magazynowym.

Pismem z 3 sierpnia 2020 r. jeden z dystrybutorów produktu oświadczył, że nie posiada naczyń na stanie magazynowym.

Pismem, które wpłynęło do UOKiK 13 sierpnia 2020 r. drugi z dystrybutorów produktu oświadczył, że nie posiada naczyń na stanie magazynowym.

Pismem z 1 października 2020 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca ALTOM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gnieźnie wprowadził naczynie żaroodporne Alorno Ref. P07, 20,2x17, 8x3,8 cm, 0,65 l (kod EAN: 8435123231284) na rynek i jest jego dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. Na opakowaniu naczynia zamieszczono informację "*P.I. Guadalhorce Carretera Azucarera Interhorce 68 29004 MALAGA (Spain)*" a w toku postępowania jego strona oświadczyła, że naczynia zakupiła od hiszpańskiego producenta i przedstawił faktury

potwierdzające ten fakt. Ponadto kod EAN 8435123231284 wskazuje na hiszpańskiego dostawcę.

Zgodnie z art. 11 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor jest zobowiązany działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 13834+A1:2009 *Naczynia kuchenne. Naczynia użytkowane w tradycyjnych piekarnikach domowych* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa naczynia z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanych naczyń stanowiły wyniki badań laboratoryjnych w toku których stwierdzono, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w punkcie 6.1.7 normy, gdyż wszystkie trzy badane naczynia uległy popękaniu podczas badania przy różnicy temperatur $\Delta t=180\text{ }^{\circ}\text{C}$ (temperatura pieca $t_1=200\text{ }^{\circ}\text{C}$, temperatura wody $t_2=20\text{ }^{\circ}\text{C}$).

Przedmiotowa nieprawidłowość stwarza zagrożenie, że podczas otwierania piekarnika lub wyjmowania przez użytkownika gorącego naczynia z piekarnika użytkownik zostanie oblany wyciekającą zawartością naczynia, co może spowodować jego oparzenie lub że dojdzie do uszkodzenia ciała użytkownika przez rozbite szkło pochodzące z pękniętego naczynia, co może spowodować u niego rozcięcia lub rany szarpane.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń, a w szczególności nie skorzystał z możliwości złożenia wniosku o przeprowadzenie badań próbek rozjemczych.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania wprowadziła na rynek 1181 naczyń w okresie od 4 czerwca 2016 r. do 27 lipca 2019 r., z czego 20 sztuk poprzez sprzedaż konsumentom, a 1161 poprzez sprzedaż 66 innym przedsiębiorcom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku i zutylizowała 98 naczyń, zniszczyła również 33 sztuki posiadane przez nią na stanie magazynowym, a ponadto zamieściła w należącym do niej sklepie komunikat z ostrzeżeniem dla konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez naczynia, przesłała również taki komunikat konsumentom, którzy zakupili naczynia. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. dokumenty utylizacji, faktury korygujące, oświadczenia 25 dystrybutorów naczynia, zdjęcie ogłoszenia zamieszczonego w sklepie oraz wydruki e-maili wysłanych do konsumentów. Ponadto strona zobowiązała do nieprowadzenia naczynia na rynek w przyszłości.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane naczynie, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 33a ust 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100.000 zł za dostarczanie produktów, o których wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi

informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż strona postępowania od momentu powzięcia wiadomości o dokonanym naruszeniu prawa bez zbędnej zwłoki przystąpiła do eliminacji skutków jego naruszenia, polegającego na zaprzestaniu wprowadzania na rynek stwarzających zagrożenie naczyń, oraz wycofaniu z rynku wprowadzonych wcześniej na niego egzemplarzy i ich utylizację. Do strony postępowania nie dotarły żadne skargi lub reklamacje konsumenckie związane z nieprawidłowościami będącymi przedmiotem postępowania. Wskazać także należy, iż również do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa. Ponadto wobec strony postępowania nie były wcześniej prowadzone postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa naczyń żaroodpornych. Strona postępowania przeprowadziła nie tylko działania, do których wezwał ją organ nadzoru, ale z własnej inicjatywy skontaktowała się indywidualnie z każdym z konsumentów, którzy zakupili

naczynie w celu ostrzeżenia o zagrożeniach stwarzanych przez produkt. Podkreślić należy, efektywną współpracę strony postępowania z organem nadzoru, przedstawiła ona bowiem komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożenia stwarzanego przez kwestionowany produkt, których żądał Prezes UOKiK.

Pozwala to przyjąć, że strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, a waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż naruszenie to nie mogło w znaczący sposób naruszyć dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę ALTOM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Gnieźnie, że zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor zobowiązany jest działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za dostarczanie produktów, o których wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa do 1 00 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020 poz. 256, 695 i 1298), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020 poz. 256, 695 i 1298), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka
/podpis elektroniczny/